

ประวัติและการพัฒนาการศึกษาของประเทศเวียดนาม History and Development of Education in Vietnam

พูนศักดิ์ กมล

Poonsak kamol

วิทยาลัยสงฆ์ชัยภูมิ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Chaiyaphum Buddhist College

เสาวพร บางบุญฤทธิ์

Saovaporn Bangboonrit

ขวัญศิริ คงเฉลิม

Khwansiri Kongchalermjai

รัตนา กลิ่นมัทผล

Rattana Klinmakphon

ปรมัตต์ สุวรรณสาร

Paramat suwannasan

นักวิชาการอิสระ

Independent Scholar

E-mail: poonsakkamol@gmail.com

วันที่รับบทความ (Received) : 4 ธันวาคม 2567

วันที่แก้ไขบทความ (Revised) : 30 ธันวาคม 2567

วันที่ตอบรับบทความ (Accepted) : 30 ธันวาคม 2567

บทคัดย่อ

ในช่วงศตวรรษที่ 19-20 เวียดนามอยู่ภายใต้อาณานิคมของฝรั่งเศส จึงมีการวางระบบการศึกษาใหม่ที่ใช้ทั้งภาษาฝรั่งเศสและเวียดนามควบคู่กัน โดยการศึกษาในระดับสูงจะใช้ภาษาฝรั่งเศสเป็นหลัก โดยมีเป้าหมายเพื่อผลิตทรัพยากรบุคคลตอบสนองระบอบอาณานิคม จุดเปลี่ยนสำคัญเกิดขึ้นในช่วงปี พ.ศ. 2529 - 2548 ระบบการศึกษาของเวียดนามมีความเหลื่อมล้ำในระดับสูง รัฐบาลเวียดนามจึงขอให้ธนาคารโลกทำการศึกษาวิจัยเพื่อหาแนวทางเชิงนโยบายในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ธนาคารโลกได้สนับสนุนนวัตกรรมด้านการประเมินผลเรียกว่า 'มาตรฐานคุณภาพขั้นต่ำของโรงเรียน' (Fundamental School Quality Level: FSQL) เป็นนวัตกรรมที่ช่วยให้เกิดการวางแผนการจัดสรรทรัพยากรด้านการศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ด้วยกระบวนการที่เป็นวิทยาศาสตร์และเน้นหลักฐานเชิงประจักษ์ เกณฑ์ของ FSQL จะครอบคลุมมาตรฐาน

ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ การบริหารจัดการโรงเรียนความเพียงพอและคุณภาพของครู ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียน และโครงสร้างพื้นฐาน เวียดนามเริ่มใช้ FSQL เมื่อปี 2548 ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะด้านความเสมอภาคจนยกระดับไปสู่ผลลัพธ์ที่น่าพอใจภายในระยะเวลาไม่นาน

คำสำคัญ : ประวัติ, การศึกษา, ประเทศเวียดนาม

Abstract

During the 19th and 20th centuries, Vietnam was under French colonial rule, leading to the establishment of a new education system that incorporated both French and Vietnamese languages. Higher education primarily used French, with the aim of producing human resources to serve the colonial regime. A significant turning point occurred between 1986 and 2005, when Vietnam's education system faced high levels of inequality. In response, the Vietnamese government sought assistance from the World Bank to study and develop policy-oriented solutions to address various issues.

The World Bank introduced an innovative evaluation framework known as the "Fundamental School Quality Level" (FSQL), which provided a scientific and evidence-based approach to improving the efficiency of educational resource allocation. The FSQL criteria encompass four key areas: school management, adequacy and quality of teachers, student learning outcomes, and infrastructure. Vietnam implemented the FSQL framework in 2005 to enhance educational quality, particularly in promoting equity. This initiative led to remarkable improvements within a short period.

Keywords: History, Education, Vietnam

1. ที่มาและความสำคัญของการศึกษาในประเทศเวียดนาม

ประเทศเวียดนามได้มีการพัฒนาการศึกษาควบคู่ไปกับพัฒนาของประเทศ ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็นระยะ ๆ ย่อ ๆ ในเชิงประวัติศาสตร์ดังนี้ 1. ระยะที่อยู่ภายใต้การปกครองของราชวงศ์จีน (Period of Chinese Imperial Domination) : 200 ปีก่อน ค.ศ. - ค.ศ. 938 2. ระยะที่ประเทศมีอิสรภาพ (Period of National Independence) : ค.ศ. 938 - ค.ศ. 1859 3. ระยะที่อยู่ภายใต้อาณานิคมของฝรั่งเศส (Period of French Colonialism): ค.ศ. 1859 - ค.ศ. 1945 4. ระยะหลังการปฏิวัติเดือนสิงหาคม (Period after August Revolution) : ค.ศ. 1945 - ค.ศ. 1975 5. ระยะของการรวมประเทศ (Period of National Reunification) : ค.ศ. 1975 - ปัจจุบัน

2. ระยะที่อยู่ภายใต้การปกครองของราชวงศ์จิ้น

ในระยะนี้ประเทศเวียดนามอยู่ภายใต้การปกครองของราชวงศ์จิ้น ดังนั้นผู้บริหารของประเทศจิ้นจึงเป็นผู้ก่อตั้งระบบการศึกษาในประเทศเวียดนามทั้งในแบบของรัฐและเอกชน ซึ่งในสมัยก่อนเน้นเฉพาะการศึกษาของบุตรชายและการฝึกอบรมบุคคลเพื่อเข้าไปรับราชการและบริหารประเทศ มีนโยบาย "Feudal Intelligentsia" ซึ่งจะคัดเลือกเฉพาะบุตรชายจากครอบครัวขุนนางไปรับราชการกับราชวงศ์จิ้น ระบบการศึกษาต่อเนื่องของชาวเวียดนามในบางศตวรรษพบว่า บุคคลชาวเวียดนามที่มีฐานะทางสังคมดีและมีสติปัญญาดีจะได้รับอนุญาตให้เข้าไปศึกษาต่อในประเทศจิ้น โดยมีการสอบแข่งขันหลายขั้นตอนและครั้งสุดท้ายจะสอบที่กรุงปักกิ่ง เมื่อสอบผ่านจะได้วุฒิเทียบเท่า Doctors Degree ระบบการศึกษาดังกล่าวสืบทอดมาจนถึง ราชวงศ์ถัง (ค.ศ. 618 - ค.ศ. 907) ระบบการศึกษาที่เลียนแบบมาจากประเทศจิ้นประกอบด้วย การศึกษาเบื้องต้น (Primary Education) ที่มีระยะเวลาการศึกษาน้อยกว่า 15 ปี และการศึกษาระดับอุดมศึกษา (Higher Education) ที่มีระยะเวลาการศึกษามากกว่า 15 ปีขึ้นไป

3. วัตถุประสงค์ของบทความ

1. เพื่อให้รู้ความแตกต่างของการศึกษาในระบบและนอกระบบ
2. เพื่อทำความเข้าใจในประวัติและระบบการศึกษาของประเทศเวียดนาม
3. เพื่อให้เห็นถึงการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและลักษณะการศึกษาของประเทศเวียดนาม

4. ประวัติศาสตร์โดยย่อ

เราจำเป็นต้องทำความเข้าใจบริบทของการพัฒนาประเทศเชิงประวัติศาสตร์ เนื่องจากเป็นส่วนหนึ่งที่มีอิทธิพลในการหล่อหลอมระบบการศึกษาของเวียดนามอย่างมาก สังคมเวียดนามในสมัยโบราณเป็นสังคมที่เคารพนับถืออาชีพรู โดยครูมีสถานะสูงเป็นรองแค่กษัตริย์เท่านั้น และบ้านที่มีฐานะมักนิยมจ้างครูลมาอาศัยที่บ้านเพื่อสอนลูกหลานของตนให้สอบเข้ารับราชการได้ ในช่วงศตวรรษที่ 19-20 เมื่อเวียดนามตกอยู่ภายใต้อาณานิคมของฝรั่งเศส มีการวางระบบการศึกษาใหม่ที่ใช้ทั้งภาษาฝรั่งเศสและเวียดนามควบคู่กัน โดยการศึกษาในระดับสูงจะใช้ภาษาฝรั่งเศสเป็นหลัก ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อผลิตทรัพยากรบุคคลมาตอบสนองระบอบอาณานิคมนั่นเอง ต่อมาในช่วง 1945-1954 เป็นช่วงที่เวียดนามต่อสู้เพื่อประกาศอิสรภาพและเล็งเห็นความสำคัญของการศึกษาที่จะช่วยฟื้นฟูประเทศหลังสงคราม จึงพยายามพัฒนาพลเมืองให้เป็นผู้มีการศึกษาให้ได้มากที่สุดตามนโยบายของประธานาธิบดีโฮจิมินห์ที่ว่า “ต่อต้านความยากจน การไม่มีการศึกษา และผู้รุกราน” โดยใช้เวลาไม่ถึง 1 ปี ในการสร้างห้องเรียน 75,000 แห่ง และครูเกือบ 96,000 คน เพื่อให้ประชาชนกว่า 2.5 ล้านคน หลุดจากสภาวะไร้การศึกษา ปี 1955-1975 เวียดนามอยู่ในภาวะสงครามอีกครั้ง แต่รัฐยังไม่ละทิ้งการศึกษาแต่อย่างใด ยังคงวางเป้าหมายที่แน่วแน่ในการพัฒนาประชากรให้มีความรู้รอบด้านและเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศ เน้นการสนับสนุนเยาวชนและแรงงานหนุ่มสาว โดยมีหลักสูตรที่เชื่อมโยงการศึกษา กับชีวิตจริง ด้วยปัจจัยของสภาวะสงครามที่ทุกคนต้องเอาตัวรอด ครูและนักเรียนเริ่มมีฐานะเสมอภาคกันมากขึ้น ปี 1975-1985 เป็นช่วงเวลา 10 ปี ก่อนการปฏิรูปครั้งใหญ่ โดยที่รัฐบาลเวียดนามพยายามผลิตสื่อการ

เรียนและนโยบายที่สอดคล้องแนวคิดเพื่อตอบสนองระบอบสังคมนิยมปรับแผนการเรียนรู้เป็นหลักสูตรภาคบังคับ 12 ปี ส่งเสริมให้ประชากรวัยเรียนเข้าการศึกษาให้ได้มากที่สุด ซึ่งทำได้มากถึง 94.14 เปอร์เซ็นต์ ถึงแม้จะประสบปัญหาขาดแคลนทรัพยากรและลงทุนในการศึกษาได้น้อย เพราะวิกฤติเศรษฐกิจหลังสงคราม แต่ด้วยรากฐานด้านการศึกษาที่ถูกปลูกฝังมานานทำให้ผู้คนตระหนักว่าการศึกษเป็นสิ่งสำคัญและต้องการให้ลูกหลานของตนได้รับการสนับสนุนมากขึ้น

5. พัฒนาการจัดการศึกษาของประเทศเวียดนาม

ระบบการศึกษาประเทศเวียดนามแบ่งลักษณะของการจัดการศึกษาไว้ 5 ลักษณะ คือ

1. การศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา ได้แก่ การศึกษาก่อนวัยเรียนประกอบด้วยสถานรับเลี้ยงเด็กเล็ก ซึ่งจัดให้แก่เด็กที่มีอายุระหว่าง 6 เดือน – 3 ปี และโรงเรียนอนุบาล สำหรับเด็กอายุตั้งแต่ 4 – 6 ปี ซึ่งประกอบด้วยการศึกษาที่เป็น ในระบบและนอกระบบ ดังนี้

1) การศึกษาในระบบ จัดโดยหมู่บ้าน ชุมชน หน่วยงานของรัฐบาล โรงงานและสหกรณ์ ลักษณะของสถานรับเลี้ยงเด็กมีทั้งที่เปิดสอนทั้งวัน ครึ่งวัน หรือเป็นบางช่วง สถานที่เปิดร่วมกับโรงเรียนอนุบาล โรงเรียนอนุบาลเฉพาะ มีหน้าที่หลัก คือ 1. พัฒนาเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 6 หรือ 7 ปี ในทุกด้าน 2. ให้ความรู้แก่พ่อแม่ในการเลี้ยงดูเด็ก 3. ทำงานใกล้ชิดกับพ่อแม่ด้านการเลี้ยงดูและให้การศึกษาแก่เด็ก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เด็กเป็นคนสมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ มีความเฉลียวฉลาด เป็นคนที่มีความซื่อสัตย์ สุภาพ กล้าหาญ กระตือรือร้น มีทักษะในการสังเกต รู้จักสงวนรักษาและสร้างสรรค์ สิ่งที่สวยงาม เนื้อหาที่สอนจะครอบคลุม สุขภาพ พลศึกษา การเคลื่อนไหว พัฒนาการทางภาษา การสังเกต สิ่งแวดล้อม ดนตรี สัญลักษณ์ทางคณิตศาสตร์ และจริยศึกษาเป็นหลัก

2) การศึกษานอกระบบ อาจจัดที่บ้าน ที่สถานรับเลี้ยงเด็กในเมือง โรงเรียนอนุบาลในเมือง ส่วนใหญ่จะดูแลโดยกลุ่มพ่อแม่ ผู้ปกครอง ซึ่งต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายเองแต่อยู่ในความควบคุมของรัฐ

2. การศึกษาสามัญ (5 - 4 - 3) ระดับประถมศึกษา ได้แก่ เป็นการศึกษาภาคบังคับ 5 ปี ตั้งแต่ชั้นปี 1 ถึงชั้นปีที่ 9 จุดประสงค์เพื่อพัฒนาเด็กด้านสติปัญญา อารมณ์ และร่างกาย เมื่อจบชั้นประถมศึกษา เด็กจะสามารถมีทักษะทางการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ทั้งภาษาและการคำนวณ มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับธรรมชาติของสังคมและมนุษย์ พัฒนา ความคิดและการดูแลรักษาความสะอาดในสถานที่ต่าง ๆ รวมทั้งให้มีความรักและซาบซึ้งในสิ่งสวยงามให้เด็กรู้จักประดิษฐ์คิดค้นงานฝีมือง่าย ๆ ศิลปะการกีฬา นอกจากนี้ยังส่งเสริมและค้นหาความสามารถพิเศษของเด็ก โดยเฉพาะด้านกีฬาและศิลปะด้วยในการจัดหลักสูตร แบ่งเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มแรกสำหรับเด็กทั่วไป กลุ่ม 2 สำหรับเด็กโตและเด็กด้อย โอกาส และกลุ่ม 3 สำหรับพวกชนกลุ่มน้อย เนื้อหาจะให้น้ำหนักกับภาษาเวียดนามและคณิตศาสตร์เป็นพิเศษ เมื่อจบปีที่ 5 จะต้องสอบ “Primary Graduation Examination” จึงจะได้วุฒิปตร ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีระยะเวลา 4 ปี ตั้งแต่ชั้นปีที่ 6 ถึงชั้นปีที่ 9 เน้นการเรียนรู้และทักษะการสื่อสารโดยเฉพาะการสื่อสารทำความเข้าใจกันในรูปแบบและกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้มีความเข้าใจอันดี ซึ่งกันและกัน เมื่อเด็กจบชั้นปีที่ 9 เด็กจะมีความรู้เกี่ยวกับธรรมชาติ สังคมและเทคโนโลยีทั่วไป จากการฝึกปฏิบัติจากการเรียนรู้ที่ทันสมัยและเกี่ยวข้องกัน นอกจากนี้ยังเน้นความเป็น

พลเมืองดี เน้นการทำงาน และการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพด้วยในส่วนของการส่งเสริมเด็กเก่ง แต่ละจังหวัด หรือแต่ละเมืองหรือแต่ละห้องนั้นอาจตั้งโรงเรียนหรือจัดชั้นเด็กเก่งในสาขาคณิตศาสตร์ วรรณคดี และ ภาษาต่างประเทศได้ การจัดหลักสูตรมีด้านวิชาการ และให้ฝึกงาน ให้เด็กได้ร่วมกิจกรรมที่หลากหลาย แต่ จุดเด่นด้านวิชาการยังเน้นคณิตศาสตร์เหมือนเดิมเมื่อจบชั้นปีที่ 9 แล้ว จะต้องสอบเพื่อจบการศึกษาขั้น พื้นฐานให้ผ่านจึงจะได้รับวุฒิปัตถะระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีระยะเวลา 3 ปี ตั้งแต่ชั้นปีที่ 10 ถึงชั้นปีที่ 12 จุดประสงค์หลักเพื่อให้ความรู้ทั่วไปที่สมบูรณ์และพัฒนาบุคลิกภาพให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ มีความ กระตือรือร้น เตรียมคนสู่สังคม สู่อชีพและการเป็นพลเมืองดีมุ่งสู่สถาบันอุดมศึกษาในระดับที่สูงขึ้นและเพื่อ ตอบสนองความต้องการที่หลากหลายของผู้สำเร็จการศึกษาระดับนี้จึงมีโรงเรียนหลายรูปแบบ เช่น โรงเรียน สำหรับนักเรียนภาคปกติทั่วไป โรงเรียนเฉพาะทาง โรงเรียนสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษโรงเรียนเทคนิค และโรงเรียนที่เรียนด้วยและทำงานไปด้วยเนื้อหาวิชาหลักของแต่ละโรงเรียนจะเหมือนกัน เพื่อรักษามาตรฐาน แต่หลักสูตรพิเศษจะแยกจากกัน ปัจจุบันมีโรงเรียนมัธยมศึกษาทุกตำบล โดยบางตำบลมี 3 – 4 แห่ง

3. การศึกษาด้านเทคนิคและอาชีพ ได้แก่ มีเทียบเท่าทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย

4. การศึกษาระดับอุดมศึกษา ได้แก่ แบ่งเป็นระดับอนุปริญญา (Associate degree) และระดับ ปริญญา

5. การศึกษาต่อเนื่อง ได้แก่ เป็นการศึกษาสำหรับประชาชนที่พลาดโอกาสการศึกษาในระบบสาย สามัญและสายอาชีพ การศึกษาสามัญ 12 ปี ของเวียดนามนั้น มีวัตถุประสงค์ที่จะให้ประชาชน มีจิตสำนึกใน ความเป็นสังคมนิยม มีเอกลักษณ์ประจำชาติ และมีความสามารถในด้านอาชีพ ในอดีตการศึกษาสามัญของ เวียดนามมีเพียง 10 ปีเท่านั้น และไม่มีอนุบาลศึกษามาก่อนจนถึงปีการศึกษา 2532 - 2533 จึงมี การศึกษาถึง ชั้นปีที่ 9 ทั้งประเทศ จึงได้เรียกการศึกษาสามัญ 9 ปีนี้ว่า การศึกษาขั้นพื้นฐาน และเมื่อได้ขยายไปถึงปีที่ 12 แล้วจึงได้เรียกการศึกษาสามัญ 3 ปีสุดท้ายว่า มัธยมชั้นสูง ปี 2535-2536 ระบบการศึกษาสามัญในเวียดนาม จึงกลายเป็นระบบ 12 ชั้น เรียนทั่วประเทศ โดยเด็กที่เข้าเรียนในชั้นปีที่ 1 จะมีอายุย่างเข้า 6 ปี

6. มหาวิทยาลัยในประเทศเวียดนาม

มหาวิทยาลัย 6 แห่งของเวียดนามติดอันดับในการจัดอันดับมหาวิทยาลัยโลก

1. มหาวิทยาลัยแห่งชาติเวียดนามสาขากรุงฮานอย
2. มหาวิทยาลัยแห่งชาติเวียดนามสาขานครโฮจิมินห์
3. มหาวิทยาลัยโปลีเทคนิคฮานอย
4. มหาวิทยาลัยวีเติน
5. มหาวิทยาลัยตันก๊กทั้ง
6. มหาวิทยาลัยเว้

นิตยสาร Times Higher Education ของอังกฤษได้ประกาศการจัดอันดับมหาวิทยาลัยโลกปี2023 โดยเวียดนามมีมหาวิทยาลัย6แห่งติดอันดับรวมทั้งติดรายชื่อดังกล่าวเป็นครั้งแรก

7. ความร่วมมือด้านการศึกษาระหว่างราชอาณาจักรไทยและสังคมสาธารณรัฐนิยมเวียดนาม

1. กระทรวงศึกษาธิการไทยกับกระทรวงศึกษาธิการและฝึกอบรมของเวียดนาม ได้ลงนามในบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านการศึกษา เมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2547 ที่เมืองดานัง โดยครอบคลุมรูปแบบของความร่วมมือการสร้างเครือข่ายและการแลกเปลี่ยนระหว่างสถาบันการศึกษา ผู้เชี่ยวชาญ เจ้าหน้าที่ และนักเรียน การแลกเปลี่ยนอุปกรณ์และข้อมูลการศึกษาในทุกรูปแบบ รวมถึงการจัดประชุมและการสัมมนาด้วย ซึ่งมีสาขาความร่วมมือที่สำคัญ ดังนี้

- 1.1 การแลกเปลี่ยนนักวิชาการ ครู ผู้เชี่ยวชาญ และ นักเรียน/นักศึกษา
- 1.2 การแลกเปลี่ยนทุนการศึกษา
- 1.3 การพัฒนาความร่วมมือระดับทวิภาคี เครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษา
- 1.4 การฝึกอบรมผู้บริหารการศึกษาและครู
- 1.5 การเทียบโอนหน่วยกิต
- 1.6 การแลกเปลี่ยนสื่อการเรียนการสอนและข้อมูลทางการศึกษา รวมถึงการจัดสัมมนาและนิทรรศการ

1.7 ความร่วมมือในสาขาเทคโนโลยีและสารสนเทศ คอมพิวเตอร์ วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ คหกรรมศาสตร์ และการพัฒนาหลักสูตร

- 1.8 ความร่วมมือด้านการอบรมเด็กปัญญาเลิศ

2. ต่อมาในปี 2563 กระทรวงศึกษาธิการไทยกับกระทรวงศึกษาธิการและฝึกอบรมของเวียดนามได้ลงนามในบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านการศึกษา ฉบับใหม่ เมื่อวันที่ 5 ธันวาคม 2563 ณ ประเทศเวียดนาม และ 30 ธันวาคม 2563 ณ ประเทศไทย ซึ่งมีสาขาความร่วมมือที่สำคัญ ดังนี้

- 1.1 การอำนวยความสะดวกแก่คณาจารย์ อาจารย์ ผู้เชี่ยวชาญ และโครงการแลกเปลี่ยน นักศึกษา
- 1.2 การส่งเสริมการเชื่อมโยงโรงเรียนและสถาบันการศึกษา
- 1.3 การอำนวยความสะดวกในการฝึกอบรมครูและเจ้าหน้าที่ทางการศึกษา
- 1.4 การอำนวยความสะดวกในการจัดการศึกษาและการพัฒนาผู้นำการออกแบบและพัฒนาหลักสูตร
- 1.5 ช่วยในการแลกเปลี่ยนข้อมูลในการตรวจสอบวุฒิบัตร
- 1.6 การอำนวยความสะดวกในการสอนภาษาเวียดนามในประเทศไทยและการสอนภาษาไทยในเวียดนาม

- 1.7 ความร่วมมือด้านอื่น ๆ ตามวัตถุประสงค์ของบันทึกความเข้าใจ

8. บทสรุป

ประเทศเวียดนามอยู่ภายใต้การปกครองของราชวงศ์จิ้น ดังนั้นประเทศจีนจึงเป็นผู้ก่อตั้งระบบการศึกษาในประเทศเวียดนามทั้งในแบบของรัฐและเอกชน ต่อมาในช่วงศตวรรษที่ 19 - 20 เมื่อเวียดนามตกอยู่ภายใต้อาณานิคมของฝรั่งเศส มีการวางระบบการศึกษาใหม่ที่ใช้ทั้งภาษาฝรั่งเศสและเวียดนามควบคู่กัน โดยการศึกษาในระดับสูงจะใช้ภาษาฝรั่งเศสเป็นหลักการศึกษาในประเทศเวียดนาม

เป็นระบบกระจายอำนาจ โดยแต่ละจังหวัดมีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษา การจัดการศึกษาของเวียดนามแบ่งออกเป็นสองระบบ คือ การศึกษาในระบบและการศึกษานอกระบบ แบ่งลักษณะของการจัดการศึกษาไว้ 5 ลักษณะ การศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา การศึกษาสามัญ (5 - 4 - 3) ระดับประถมศึกษา การศึกษาด้านเทคนิคและอาชีพ การศึกษาระดับอุดมศึกษา การศึกษาต่อเนื่อง ระบบการศึกษาของเวียดนามเป็นระบบ 5 : 4 : 3 : 4 คือ ประถมศึกษา 5 ปี มัธยมศึกษาตอนต้น 4 ปี มัธยมศึกษาตอนปลาย 3 ปี ปริญญาตรี 4 ปี และมหาวิทยาลัยในประเทศเวียดนามยังติดลำดับในการจัดลำดับมหาวิทยาลัยที่ดีที่สุดในโลก 6 แห่ง กระทรวงศึกษาธิการไทยกับกระทรวงศึกษาธิการ และฝึกอบรมของเวียดนาม ได้ลงนามในบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านการศึกษา 66 โดยครอบคลุม รูปแบบของความร่วมมือ การสร้างเครือข่ายและการแลกเปลี่ยนระหว่างสถาบันการศึกษา ผู้เชี่ยวชาญเจ้าหน้าที่ และนักเรียน การแลกเปลี่ยนอุปกรณ์และข้อมูลการศึกษาในทุกรูปแบบ ซึ่งรวมถึงการจัดประชุมและการสัมมนาด้วย

บรรณานุกรม

- Kohtbantau, S. (n.d.). Assoc. Prof. Dr. Sunthorn Kohtbantau. Retrieved from <https://pisathailand.ipst.ac.th/issue-2016-11/>.
- EEF Research. (n.d.). Fundamental School Quality Level (FSQL) in Vietnam. Retrieved from <https://research.eef.or.th/fsql-vietnam/>.
- Global Partnership for Education. (n.d.). Vietnam Education System. Retrieved from <https://www.ellobalpartnership.org/where-we-work/vietnam>.
- YouTube. (n.d.). [Video]. Retrieved from <https://www.youtube.com/watch?v=0agdUz8J6UY>.
- Bureau of International Cooperation, Ministry of Education Thailand. (n.d.). Vietnam Education System. Retrieved from <https://bic.moe.go.th/images/stories/pdf/vietnam-education-system.pdf>.
- Parliament of Thailand. (n.d.). ASEAN Observation. Retrieved from https://www.parliament.go.th/observation_asean/observation_view_detail.php?id=QklaMzE=.
- SEAMEO Secretariat. (n.d.). Main About SEAMEO. Retrieved from https://www.seameo.org/Main_about/91.
- Bureau of International Cooperation, Ministry of Education Thailand. (n.d.). Vietnam Education System. Retrieved from <https://www.bic.moe.go.th/images/stories/pdf>.
- EEF Research. (n.d.). Fundamental School Quality Level (FSQL) in Vietnam. Retrieved from <https://research.eef.or.th/fsql-vietnam/>.

Institute for the Promotion of Teaching Science and Technology. (n.d.). PISA Thailand.

Retrieved from <https://pisathailand.ipst.ac.th/issue-2016-11/>.

Academic Service Center, MCU. (2018). [PDF Document]. Retrieved from

<http://asc.mcu.ac.th/database/wp-content/uploads/2018/06/>.